

Ljubodrag Obradović
VUDI a nije Alen
Vudi ne svira klarinet
i nije nominovan za oskara
ali ima Aetkicu i zanos
da uhvati nemir u konju
koji u galopu
cvetnim poljem ispod tri breze
pronosi dugu i miris pejzaža
Vudi ne okleva
da život bojom ulepša
jer i to je misija kojom iz srca
izgoni bol i Amer
koji se vekovima taloše
u poljima utog kukuruza
kad suše gorku koru hleba
u nodosti ni san razliju

E takav Vudi,
svoj šerir nakrivi
i rakiju ispije
srešan i živ
kao i svi drugi mali ljudi
koji svoje snove
piju umesto vode...
Tad Vudi zapeva
i poj posle u slikama sija
za sve koji tim stazama hode...
Vudi a nije Alen
svoje igre igra
u traganju za prepelicom
koja zlatna jaja nosi
Vudi se nikad na život ne kudi
jer zna istunu: ne desi se nikad
ono za im srce udi
ali na platnu se sve naslika
jer slika je san i san je slika Vudi... © Ljubodrag Obradović

